

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyní **1/ T. M.**, bývajúcej v K., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. A. F., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v K., **2/ M. V.**, bývajúcej v T., **3/ M. V.**, bývajúcej v N., **4/ M. J.**, bývajúcej v K., **5/ M. D.**, bývajúcej v K., proti žalovaným **1/ M.**, **2/ S. M. Z.**, so sídlom v K., obaja v dovolacom konaní zastúpení JUDr. V. V., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v K., **o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva a náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 21 C 610/2000 o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. júna 2009, sp.zn. 3 Co 362/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni 1/ trovy dovolacieho konania v sume 116,90 Eur k rukám JUDr. A. F., do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobkyniam 2/ až 5/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 8. októbra 2008, č.k. 21 C 610/2000-628 uložil žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobkyniam spoločne a nerozdielne sumu 60 020,-- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % od 8. decembra 2000 do zaplatenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a uložil im aj povinnosť zdržať sa ohrozovania nehnuteľnosti žalobkyní nachádzajúcej sa v K., zapísanej na LV č. X., katastrálneho územia

K., ako dom súpisné číslo X., parcelné číslo X. zastavané plochy, parcelné číslo X. záhradky, vodou z M.M. v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania a o zaplatení súdneho poplatku. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je plne dôvodná, pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa ohrozovania nehnuteľnosti žalobcov vodou z M.M. a čiastočne dôvodná, pokiaľ ide o žalobu o náhradu škody.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 16. júna 2009 sp.zn. 3 Co 362/2008 na odvolania žalovaných rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol. Keďže sa stotožnil v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzil sa v dôvodoch svojho rozsudku len na skonštatovanie jeho správnosti.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali žalovaní 1/ a 2/ včas dovolanie. Žiadali, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítali odvolaciemu súdu, že vo veci nenariadil pojednávanie, hoci sa v danom prípade jednalo o dôležitý verejný záujem v zmysle zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách. Odvolací súd mal podľa dovolateľov nariadiť pojednávanie aj z dôvodu, že mal doplniť dokazovanie, ktoré navrhli vykonať a ktoré mali rozhodujúci význam pre správne rozhodnutie vo veci. Týmto nesprávnym postupom im odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolanie odôvodnili tiež tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobkyňa 1/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaných ako neprípustné odmietol a zaviazal žalovaných nahradiť jej trovy dovolacieho konania.

Ostatné žalobkyne svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas oprávnené osoby (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok

smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť. Dospel k záveru, že dovolanie žalovaných smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevysslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolatelia namietali odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov treba uviesť, že nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

Nemožno prisvedčiť ani námietke dovolateľov, podľa ktorej odvolací súd postupoval nesprávne, keď nenariadil vo veci pojednávanie, hoci bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, resp. nariadenie pojednávania vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Z dikcie ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že na prejednanie odvolania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej musí predseda senátu nariadiť pojednávanie okrem iného aj vtedy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Či v konkrétnom prípade je nevyhnutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, je však vecou úvahy odvolacieho súdu a nie účastníkov konania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a preto nie je potrebné dokazovanie zopakovať alebo doplniť, nič mu nebráni (ak nejde o ostatné dva v zákone vymenované prípady) o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci odvolací súd považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie za správne. Nepovažoval preto za potrebné súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie zopakovať alebo dokazovanie

doplniť, o čom rozhodnúť je v jeho plnej kompetencii. Nemožno mu preto vyčítať, že jeho postup, keď prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, bol v rozpore so zákonom.

Dovolací súd sa nestotožňuje ani s názorom dovolateľov, že v danej veci bolo treba pojednávanie nariadiť z dôvodu uvedeného v § 214 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Žalobcovia žalobou totiž neuplatňovali žiadne nároky, ktoré by vyplývali zo zákona o vodách (domáhali sa ochrany vlastníckeho práva a náhrady škody). Tvrdenie dovolateľov o existencii dôležitého verejného záujmu iba s odkazom na tento zákon preto neobstojí. V čom konkrétne bola táto vec z hľadiska verejného záujmu tak dôležitá, že si to vyžadovalo na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie, samotní dovolatelia ani neuviedli.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ prejednal odvolania žalovaných smerujúce proti rozhodnutiu vo veci samej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení od 15. októbra 2009). Uvedený postup odvolacieho súdu nemal preto za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tak, ako to nesprávne tvrdili dovolatelia.

Dovolateľmi namietané iné vady, ktoré mali mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi (ktoré možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalobkyňa 1/ mala v dovolacom konaní úspech, preto jej patrí právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). V dovolacom konaní žalobkyni 1/ vznikli trovy v súvislosti s odmenou za právne služby poskytnuté advokátom. Odmena za jeden úkon právnej služby činí sumu 116,90 Eur, pričom patrí za jeden úkony právnej služby, a to písomné vyjadrenie k dovolaniu z 9. septembra 2009 (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a jeden krát režijný paušál v rozsahu jednej stotiny výpočtového základu za úkon právnej služby (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) v sume 6,95 Eur, ako aj 19 % DPH. Celkove vznikli žalobkyni 1/ trovy v sume 116,90 €, ktoré sú žalovaní povinní zaplatiť na účet jej advokáta (§ 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.).

Žalobkyne 2/ až 5/ mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyniam v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto im neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Bc. Patrícia Špacírová